

Pélerin Lezing Medische Geschiedenis

Dinsdag 12 mei 2015

Neurologische cinematografie

Peter J Koehler, Afdeling Neurologie, Atrium Medisch Centrum, Heerlen

Illustraties hebben in de geneeskunde een belangrijke rol gespeeld (denk bijvoorbeeld aan Vesalius' De Fabrica). In de 19e eeuw werd de fotocamera als een wetenschappelijk instrument beschouwd en via de chronofotografie, voor de analyse van beweging, ontstond de cinematografie. Naast de commerciële cinematografie, waarvan 1895 (gebroeders Lumière) als geboortjaar wordt aangenomen, ging de wetenschappelijke/medische cinematografie een marginale rol spelen. Vanaf begin 20e eeuw werd vooral binnen de neurologie uitgebreid gebruik gemaakt van cinematografie voor onderwijskundige en wetenschappelijke doeleinden (o.a. Van Gehuchten in Leuven, Sinton in Parijs, Schuster en Simons in Berlijn, Marinesco in Boekarest, Weisenburg in Philadelphia, Negro en Neri in Italië, Kinnier Wilson in Londen, diverse films uit de Eerste Wereldoorlog met functionele bewegingsstoornissen). Doordat de opnames vaak op brandbare nitraatfilm werden bewaard, zijn niet alle collecties bewaard gebleven. In Nederland werd recent een grote collectie films van Rudolf Magnus en Gijsbert Rademaker teruggevonden (1908-1940). Hierop is hun onderzoek naar houdingsreflexen bij proefdieren en mensen te volgen. In deze voordracht zal na een introductie over de neurologische fotografie en cinematografie, met filmbeelden van onder meer Van Gehuchten, Negro en Kinnier Wilson, ingegaan worden op het werk van Magnus en Rademaker, geïllustreerd met een selectie van de door hen geproduceerde films.